TOVERI

Länsen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, LAURI MOILANEN,
ADOLPH SALMI, A. B. MAKELA,
SULO SYVANEN.

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PAKTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntyma- ja avioliittoilmotukset $1.00 kerta, halutaantietoja nimennuutto-ilmotukset 50c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$5.50 6 kuukautta..$3.00
3 kuukautta... $1.60 1 kuukausi... .60
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.00 6 kuukautta..$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$5.50 Six months.....$3.00
Three months..$1.60 One month..... .60

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Porvarien todellinen pelote

New Yorkista ilmotetaan, että sikäläiset vanhat puolueet ovat hommassa jakaa ehdokkaat tulevissa kongressimiesvaaleissa sillä tavalla, että niissä piireissä, joissa sosialistiehdokkaat mahdollisesti tulisivat valituiksi, ei tulisi ollenkaan muuta kuin yksi porvariehdokas listalle. Sosialistien olisi siinä tapauksessa saatava aina enemmän kuin puolet kaikista annetuista äänistä kussakin kongressimiespiirissä, voidakseen saada ehdokkaansa valituksi.

Sosialistien voitontoiveet ovat melkein varmoja New Yorkin useissa kongressimiespiireissä, joista nyt jo on yksi edustaja sosialisteilla. Luonnollista siis onkin, että porvarit koettavat saada asiat järjestetyksi sillä tavalla, että vielä tämän kerran yhdessä pärjäisivät sosialisteille.

Kun ottaa huomioon sen tavattoman kasvun, jota sosialistinen äänimäärä on osottanut New Yorkissa, Wisconsinissa, Minnesotan suurimmissa kaupungeissa ja yleensä niillä paikoilla missä tänä vuonna on toimitettu vaaleja, niin käsittää porvarien pelon täydellisesti.

Vanhojen puolueiden yhtyminen on vain ajan kysymys kansallisestikin, puhumattakaan siitä, että se paikallisesti ja tilapäisesti on ollut päiväjärjestyksessä jo pitemmän aikaa. Kun sota loppuu ja säännölliset ajat jälleen palaavat, niin saamme nähdä voimakkaan sosialistisen työväenliikkeen nousun Amerikassakin.

Kyllä osa tekee sittenkin

Surullisen kuuluisa Chas. M. Fickert, San Franciscon kauppakamarin uskollinen kätyri, jonka konnuudet järjestynyttä työväestöä vastaan kohoavat huippuunsa piakkoin tapahtuvassa Mooneyn hirttämisessä, kerskuu avoimesti, että kaiken hänen roistoilunsa jälkeenkin järjestynyt työväestö kyllä kannattaa häntä ja äänestää hänet Californian kuvernööriksi.

Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö osa californialaisesta järjestyneestä työväestöstä tekisikin siten. Äänestiväthän he hänet takasin yleiseksi syyttäjäksi tässä taannoin, vieläpä eräät "unionistit" menivät niinkin pitkälle, että avoimesti puustasivat Fickertiä ennen äänestystä.

Sellaista menettelyä ei saata kyllin raskaasti arvostella. Mitä toivoa onkaan sellaisesta työväestöstä, joka äänestää virkaan oman pyövelinsä. Aivan samalla tavalla voisi kuolemaan tuomittu suudella pyöveliänsä ja pitää häntä avustajanaan.

Mutta eivät kaikki Californian unionistit ole Fickertin takana. Tuskin on yhtään sellaista paikallisosastoakaan, joka koko osastona antaisi kannatuksensa hänelle. Onpa jo kuulunut ääniä häntä vastaan melko voimakkaasti. Niinpä ovat kirvesmiehet (carpenters) jo alkaneet toimenpiteisiin vasta-agitatsionin tekemiseksi, saattaakseen Fickertin vaaleissa häviölle.

Ja kirvesmiesten joukko on kai melko suuri, joten heillä on hyviä toiveita onnistumisesta, jos vain saavat joltisenkaan kannatuksen muilta unioilta, kuten on toivottava. Californian suomalaisetkin työläiset voivat ottaa osaa tähän taisteluun, selittämällä mitä Fickert on miehiään ja että ainoa äänestettävä ehdokas on sosialistien ehdokas. Hänet kun valitaan, niin saadaan täysi varmuus siitä, että unionistit saavat rauhassa harjottaa järjestämistyötään ja ne sadat tuhannet dollarit, jotka nyt ovat kulutetut Mooneynkin puolustamiseksi, säästyvät agitatsionin edistämiseksi. Silloin alkavat asiat olla toisella tolalla.

MAILMANKATSOMUKSIA

MAXIM GORKIN
suhtautumista bolshevikeihin

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., July 26, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

valaisee jossain määrässä John Reedin kirje Upton Sinclairin kuukausjulkasussa. Sen sisältö on seuraava:

Minua suuresti epäilyttää, voinko saada teitä näkemään Gorkia sellaisena kuin minä hänet olen nähnyt — tahi ainakin lukenut, sillä vaikka kerran ruokailinkin hänen kodissaan, en päässyt sen lähemmäksi häntä kuin tuliseen sanasotaan Maria Andrejevan (Gorkin vaimon) kanssa. Mutta kirjotuksiensa lisäksi tunnen Gorkia venäläisen kaunokirjailijan Eugen Samjatinin (jonka erääseen teokseen Gorki on kirjottanut esipuheen) ja muiden Gorkin likeisten ystäväin tutunomaisista selostuksista.

Se ainakin on varmaa, että Gorki oli bolshevikien mukana, siihen asti kunnes vallankumous pääsi täyteen vauhtiinsa. Hänen puolueensa, Novaja Shisnin ryhmä ("yhdistyneet sosialidemokraattiset kansainväliset") pysyi heidän mukanaan myöhemminkin. Avilov, Gorkin etevimpiä sanomalehtimiehiä, oli ensimäisessä sovietti-ministeristössä posti- ja lennätinlaitoksen ministerinä. Muitakin Gorkin kannattajia ja Novaja Shisnin toimittajia oli jäseninä kapinallisessa sotilasten vallankumouksellisessa komiteassa ja soviettien toimeenpanevassa komiteassa. Itse Novaja Shisnin päätoimittaja (nimeä en nyt muista) siirtyi juuri ennen lähtöäni soviettien äänenkannattajan Isvestjan toimitukseen.

Gorki asettui omintakeiselle ja häntä hyvin kuvaavalle kannalle. Hän kiivaasti vastusti sitä porvarillisten ja maltillis-sosialistisien lehtien kuristamista, johon bolshevikit ryhtyivät kumoustaistelujen kuumimpana aikana, mutta josta he myöhemmin hellittivät. Samaan aikaan toimeenpannuista ensimäisistä vangitsemisista hän oli kauhuissaan. Mutta enemmän kuin mikään muu, hirvitti häntä verenvuodatus.

Jokainen joka niinä aikoina oli Venäjällä, tietää että bolshevikien vallankumous suoritettiin miltei ilman verenvuodatusta. Se oli historian vähimmän verinen vallankumous. Moskovassa tosin oli ankaroita katutaisteluja, joissa noin 800 ihmistä menetti henkensä. Gorki oli Moskovassa näiden taistelujen aikana. Lehdessään hän on julkaissut sarjan räikeitä kuvauksia silloisista näkemistään. Niistä päättäen Gorki silloin ensimäisen kerran elämässään näki tapeltavan. Häntä se kauhistutti ja inhotti.

Esimerkiksi hän kertoo tällaisen jutun. Hän kohtasi eräässä holvikäytävässä Kremlin lähistöllä vartioivan sotamiehen. Muuan mies syöksyi eräältä poikkikadulta ja juoksi toria pitkin. Sotamies heti kohotti kivääriinsä ja laukasi juoksevaa miestä kohden, kaataen hänet Gorki kysyi sotamieheltä, minkä tähden hän oli ampunut.

"Ka," vastasi sotamies, "kun se juoksi."

On huomattava, että tuo tapahtui katutaistelujen aikana, joita kesti kuusi päivää.

Myöhemmin Gorki Pietarissa oli nähnyt väkijoukon ottavan kiinni varkaan ja pieksävän sen kuoliaaksi — jollaista pikaista ja alkeellista oikeudenkäyttöä luullakseni sattuu missä hyvänsä vallankumouksen aikana.

Mutta tällaisista seikoista tuli Gorki siihen päätökseen, että kuten hänen sanansa kuuluvat — "Venäjän kansa on julminta ja verenhimoisinsa raakalaisrotua maanpäällä."

Tämä hänellä on niinsanoakseni perusväitteenä. Bolshevikit päättävästi ja tarmokkaasti ryhtyivät toteuttamaan köyhälistön diktatuurisuunnitelmaansa. Mutta huomattavaa julmuutta he eivät osottaneet. Eikä verenhimoa. Länsimaalaisen silmissä ovat venäläiset kieltämättä vallankumouksessaan naurettavan sääliväisiä ja anteeksiantavia. Se nyt on pääasiassa ainoa syytös mitä Gorkilla on vallankumousta vastaan, mutta melkein jokikinen, joka viime syksynä oli Venäjällä, voi todistaa — jos tahtoo totuudessa pysyä — että veritöitä tapahtui peräti vähän.

Venäjän porvariston ja "maltillisten" sosialistien menettelyn arvostelemisessa minä olen samalla kannalla kuin Gorki oli viime vuonna. Sitä seuranneitten vaiheiden aikana on minun ehkä ollut helpompi kuin hänen olla kiinnittämättä huomiotani siihen väkivaltaan ja vääryyteen, jota vallankumouksen tapahtuessa ei voida välttää, ja niiden takaa nähdä itse kokonais-ilmiön kauneus ja suuruus.

Gorkin lehdestä lähettämänne leik kauksen (joka oli aikoinaan Tovarissakin julkaistuna) olen nähnyt jo ennen. Tämä ei ole ensimäistä kertaa kun enimmät noista syytöksist heitetään soviettihallituksen silmille Pietarissa ollessani menshevikien, sosialistivallankumouksellisten ja porvarillisten puolueitten lehdet jo kertoilivat, kuinka muka talonpojat tappelivat jaettavina olevista maista; kuinka sotamiehet panivat toimeen verilöylyjä summakaupalla; kuinka teollisuustuotanto oli joutumassa täydelliseen sekasortoon. Silloin siinä ei ollut perää; nyt saattaa olla. Mutta jos se on totta, niin mikäli minä Venäjän oloja tunnen, voin vakuuttaa, ettei näihin epäkohtiin ole syynä järjestävän kyvyn eikä yksimielisen toiminnan puute eikä se että heidän ohjelmansa muka olisi käytäntöön soveltumaton, vaan siihen ovat syynä valtaluokan epätoivoiset ponnistukset omaisuutensa takasin saamiseksi vieraitten pistimien avulla sekä imperialistisen viholliseen maahantunkeutumisen edestä ja samanlaisen hyökkäyksen uhka takaa eikä minkäänlaista apua tai myötätuntoisuuden merkkiä miltään ilmansuunnalta.

Minun nähdäkseni kuitenkin soviettihallitus teki ihmeteltävää luovaa työtä teollisuustuotannon alalla, ja talonpojat jakelivat maita kaikessa sovussa. Otteluita epäilemättä sattuu kyläkunnissa. Köyhäin talonpoikien täytyy liittyä rikkaita talonpoikia vastaan, estääkseen rikasten ahnehtimasta enempää kuin mitä heidän osallensa on tuleva.

Mitä noihin "kauheisiin huhuihin" (sotaväen orjamarkkinoista ja verilöylyistä) tulee, niin ne kuuluvat niihin epäluotuisiin taruihin, joille Gorkin korva aina on altis. Johan hän ennakolta pitää venäläisiä hirviöinä kuten sanottu.

Jonkun Bleichmanin pelottavat ylytykset verilöylyjen toimeenpanemiseen eivät ole mitään uutta. Niinkuin kaikissa vallankumouksissa, on kai Pietarissakin aina joku, joka ylyttää joukkoteurastuksiin. Jos porvaristo ei lakkaa harjottamasta sapoteesia ja kutsumasta saksalaisia ja japanilaisia pelastamaan heidän omaisuuttaan, siitä saattaa tulla tosikin. Kuitenkaan en uskoisi venäläisten milloinkaan voivan kylmäverisesti päättää semmoiseen ryhtyä ja sitte sitä tekevän.

Sovietit ja työläisten kansanvaltaiset järjestöt aina kehottavat työläisiä uutteruuteen. Se siitä, että talonpojat muka eivät tee työtä.

Maxim Gorki on hyvin sairas. Sitäpaitsi, hän on sangen suuresti Maria Andrejevan vaikutuksen alaisena Tuo nainen on kaunis, teatterillinen ja haaveileva; hän tahtoisi oman päänsä mukaan hoitaa asiat noiden "tietämättömäin työmiesten" puolesta, ja vallankumous ei häntä ensinkään miellytä. Voi, sitä Venäjän intelligenssiä! Miten täydellisesti se väärinymmärtää venäläisen rahvaan ja kuinka sydämestään se sen menettelytapoja paheksuu!

ODOTTAMATTA TAPASIVAT

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., July 26, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

saman perheen jäsenet tuonnottain toisensa Paisleyssä, Skotlannissa. Erään rouvan palvelustyttö palasi kaupungilta kiihtyneenä, sanoen nähneensä kaksi aavetta. Hänen kadulla kävellessään oli eräs haavotettu sotilas, jonka mukana oli toinen sinipukuinen merisotamies, tervehtinyt häntä huutamalla: "Halloo, Maggie!" Hämmätyksekseen Maggie tunsi sotilaan serkukseen, jonka oli ilmotettu kaatuneen taistelussa, mutta joka olikin valkeasti haavotettuna joutunut sairaalaan. Tuon serkun oli tytön isä pienenä ottanut ottopojakseen, joten molemmat suuresti iloitsivat tästä jälleennäkemisestä.

Sitte sotilas, osottaen mukanaan olevaa haavotettua merisotilasta, sanoi: "Tuossa on vanhin veljesi, Maggie!" Tytön vanhin veli oli lähtenyt Canadaan viisitoista vuotta takaperin, ja kun hänestä ei ollut mitään kuulunut, luultiin hänen kuolleen. Mutta itse asiassa hän oli elossa ihan täydelleen ja sodan syttyessä yhtynyt meriväkeen ja nyt haavottunut. Sairaalassa he sattuivat saamaan vuoteensa vieretyksin ollenkaan tuntematta toisiaan. Miltei ensi sanakseen, kun he alkoivat toisilleen jutella, virkkoi skottilainen sotilas: "Ihme, kuinka te olette setäni näköinen!" — "Mikäs setänne nimi on?" kysyi canadalainen. Saatuansa sen tietää, hän huudahti: "Mitä hittoa, sehän on minun isäni!" Ja niin asia tuli vähitellen selväksi.

Sopivaksi jatkoksi seurasi sitte tuo sisaren tapaaminen kadulla aivan sattumalta, sillä kumpikaan haavottuneista sotureista ei aavistanut hänen olevan samassa kaupungissa.

Jättiläis-kuhia (bass)

on jonkun aikaa takaperin saatu Californian rannikolla. Ensin Avalonissa muuan kalastaja saavutti ennenkuulumattoman ennätyksen, kun kiskoi 277 naulaa painavan otuksen. Mutta hän ei saanut kauan mahtailla, sillä joitakuita tunteja myöhemmin toinen saman saaren (Santa Catalina) kalastaja toi maihin 310 naulaa painavan kuhan. Tuo peto oli otellut lujasti henkensä edestä; oli tapellut kaksi tuntia ja vetänyt kalastajan venettä perässään neljä mailia.

KYSYMYS JA VASTAUS.

"Helsingin Sanomain" yleisön osastossa on seuraava kuvaava keskustelu. Eräs lahtariarmeijassa palveleva, alaikäinen koulupoika kysyy seuraavaa:

"Meitä on vielä paljon vapaaehtoisia alaikäisiä, joita ei näytä koko kesänä laskettavan pois, vaan täytyy heidän harjotella kaukana kotiseudulta, vaikka siellä olisi tärkeätäkin toimintaa. Me lähdimme tappelemaan, emme harjottelemaan, emmekä ole vielä vakituisen väen lässä. Jos nyt olemme täällä harjotuksissa, niin saamme täysikäisiksi tultua taas uudelleen säädetyn määrän palvella. Joukossa on meitä koululaisiakin, missä on syy, etteivät he pääse kokonaan eroon sotapalveluksesta vapaussodan päätyttyä."

Lehti vastaa tähän kyselyyn seuraavalla tavalla:

"Toimitus kääntyi ylläolevan johdosta päämajan operatiivisen osaston puoleen puhelimitse, mutta meille vastattiin, ettei siellä silloin, eilen keskipäivällä, ollut ketään suomea ymmärtävää upseeria tavattavissa."

Lahtariarmeijan varsinaiset päälliköt olivat joko saksalaisia, ruotsalaisia tai venäläisiä, joten asia ei ollut niinkään yksinkertainen ajaa. Pian on saksalaistunut, sanoo sen johdosta Työmies.

Puhdasta ajanhukkaa

on väitellä politiikasta tahi uskonnosta. Vastustajasi tietää sinun olevan väärässä — ihan yhtä varmasti kuin sinä tiedät, että hän ei voi olla oikeassa.

KAI SIIHEN ON NYT VALMISTAUDUTTU?

Liikkeemme talonrakennusrahaston myyjäislippujen loppuunmyyntiajaksi asetettu lauantai-ilta ja sunnuntai ovat lähenemässä. Kun tämä numero ennättää tilaajille, on se käsissä.

Jokainen tietysti on jo valmistautunutkin tekemään parhaansa asian edistämiseksi, joten tämä loppuhuomautus on vain kuin niiden varalle jotka eivät mahdollisesti ole ottaneet ensimäistä kyllin vakavalta kannalta.

Osastoilla on vielä yksi kokous ennen kuin lippujen myyntiaika päättyy ja siinä on kaikkialla katsottava, ettei lippuja tarvitse palauttaa myymättöminä takasin. Verrattain harvoille paikkakunnille on niitä lähetetty ehkä suhteellisesti hiukan liikaa, mutta **suurimmaksi osaksi ovatkin sellaiset paikkakunnat jo tilittäneet,** vieläpä osa pyytänyt lisääkin. Tämä olkoon mainittuna vain osotukseksi siitä, että kyllä ne voidaan myydä, jos vain on toimintatarmoa ja halua osastoissa.

Onko teidän osastonne sellainen, joka jättäytyy muista jälkeen?

Kansankirjeitä

WASHINGTON
Roslyn

Osaston kokouksessa 21 p. t. k. muitten asiain ohella päätettiin lunastaa 5 Toverin osaketta sekä loput 4 tuonnempana.

Myöskin päätettiin alkaa kokouksia pitämään joka toinen sunnuntai. Niitä on vähän aikaa pidetty ainoastaan kerta kuussa, vaan sillä lailla menee toiminta kovin veltoksi. Siis painakaa mieleenne, että joka toisena sunnuntaina on työ- ja joka toisena ohjelmakokous, ja muistakaa varata ohjelmakokouksiin muutakin ohjelmaa kuin ainoastaan tanssia. Tanssilla ei pitkälle kehitystä eteenpäin viedä.

Teille naapurikaupungeissa asuvat osaston jäsenet myös huomautan, että käykää edes jolloinkin kokouksissa.

Kaksi työläistä ruhjoutui heinäk. 19 päivänä No. 8 kaivannossa. He jäivät katosta putoavan kiven alle. Toiselta meni jalka poikki ja toisen rinta ruhjoutui pahasti, kuuloni mukaan hän ei tiedä jäädä eloon.

Ilmat täällä ovat olleet ääretömän kuumat. On parina päivänä ollut 96 astetta (F.) kalveessa. — J. X. J.

Venäjän Sovietti-tasavalta

mitä se on, miten se on järjestet ty ja mitä sillä on odotettavissa tulevais uudessa.

Suom. E. V. Latvala.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., July 26, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Allaolevan selostuksen Venäjän sovietti-tasavallasta on kirjottanut Chicago Daily Newsille Louis Edgar Browne, joka on ollut Punasen Ristin lähetystön mukana Venäjällä ja toiminut mainitun lehden kirjeenvaihtajana. Palatessaan Venäjältä seurasi Mr. Browne lähetystöä, jota johti everstiluutnantti Raymond Robins Washingtoniin, D. C., "ja epäilemättä otti osaa yrityksiin saada Yhdysvaltain hallitus tunnustamaan nykyisen Venäjän hallituksen," arvelee The Eye Opener, joka myöskin lainaa allaolevan artikkelin.

Ennen tätä artikkeliaan julkasi Mr. Browne lehdessään kirjotuksen, joka paljastaa uutiset Venäjän bolshevikihallituksen kukistumisesta saksalaiseksi propagandaksi, jonka tarkotuksena on hämmentää Yhdysvaltain hallitusta tällä hetkellä, jolloin sen on ratkaistava suhtautumisensa Venäjään. Hän osottaa, että bolshevikit ovat voimakkaasti saksalaisvihamielisiä ja on sitä mieltä, että Yhdysvaltain tulisi olla heidän kanssaan kaikin tavoin yhteistoiminnassa. Selostus on seuraava:

Mitä on sovietti-hallitus? Minkälainen on tämä hallintomuoto, joka ohjaa 180,000,000:n ihmisen kohtaloita Europan Venäjällä ja Siperiassa? Onko se kansanvaltainen? Johtaako se Venäjän kansanvaltaistumiseen?

Chicago Daily Newsin kirjeenvaihtajana on minulla ollut erinomaiset tilaisuudet tutustua uuden sovietti-hallituksen toimintaan Venäjällä. Koko Venäjän soviettien kongressin viimeisten vaalien aikana kävin minä useissa tärkeissä vaalikeskuksissa ja olin tilaisuudessa seuraamaan itse vaalitoimintaa. Olen ollut läsnä neljässä näistä kongresseista. Toukokuussa tänä vuonna matkustelin minä Pietarin Novgorodin, Tverin, Moskovan ja Jaroslavin kuvernementeissa ja kävin 26 kylässä, kysellen talonpojilta ja työläisiltä menettelytapoja kansallisvaaleissa ja niiden tuloksia kussakin kylässä.

Suurta tietämättömyyttä Venäjään nähden.

Jos tulokset tutkimuksistani ovat oikeat, niin ulkomailma tietää yhtä vähän Venäjän nykyisestä poliittisesta hallituskoneistosta kuin tiedettiin pimeimmästä Afrikasta 40 vuotta sitten.

Kun rauhansopimus Venäjän ja Saksan välillä allekirjotettiin Brest-Litovskissa, ilmotti von Kühlmann Karahanille, joka johti Venäjän rauhanlähetystöä, että samoin kuin Saksa alistaa rauhansopimuksen valtiopäivien hyväksyttäväksi, samoin tulee Venäjän sovietti-hallituksen kutsua koolle koko Venäjän soviettien kongressi Brest-Litovskin rauhansopimuksen hyväksymistä varten Venäjän kansan nimessä.

Heti Venäjän rauhanlähetystön saavuttua Pietariin kutsui kansan komissariaatti koolle koko Venäjää käsittävän soviettien kongressin maaliskuun 17 päiväksi ja lähetti ilmotuksen vaalien toimeenpanemisesta jokaiseen kylään Suur-Venäjällä ja Siperiassa, joissa kaikilla 18 ikävuotta täyttäneillä miehillä ja naisilla on täysi äänioikeus, jos ne ovat asuneet kolme kuukautta paikkakunnalla.

Nämä vaalit toimitettiin vaikeammissa olosuhteissa kuin koskaan ennen sen jälkeen kuin soviettihallitus oli astunut valtaan. Bolshevikipuolue ei ollut kyennyt viemään lävitse rauhanohjelmaansa, ja siitä huolimatta, että rauhansopimus oli jo allekirjotettu, hyökkäsi Saksa edelleen Venäjälle, ja ilmotti että hyökkäystä tullaan edelleen jatkamaan, kunnes rauhansopimus on kansalliskongressissa hyväksytty.

Tavalla tai toisella olivat suuret kansanjoukot päässeet tietoisiksi rauhankysymystä koskevista seikoista. Kyläkuntakokoukset ja niiden evästykset olivat kiivaita, mutta soviettihallituksen koneisto pysyi koossa, ja määrättynä päivänä, maaliskuun 17 p., kokoontui Moskovassa "koko Venäjän soviettien kongressi, 1765 edustajan voimalla joko hyväksymään tai hylkäämään Brest-Litovskin rauhansopimuksen.

Mir-laitos Venäjän hallintokoneiston perustana.

Vaalit toimitetaan Venäjällä seuraavaan tapaan, jonka tavan sovietti-hallitus on hyväksynyt pysyväiseksi vaalitavaksi:

Sovietti-hallituksen perustana ja alkuyksikkönä, josta sen valtuudet ovat lähtösin, on kyläkuntain "mir-laitos". "Kyläkunnan mir" merkitsee kyläkunnan kokous. Mir-laitos on peräsin Venäjän historian aikaisimmilta alkuajoilta. Satoja vuosia sitten, ennen kuin tataarien hyökkäykset Venäjälle alkoivat, hoitivat Venäjän kyläkunnat sisäisiä asioitaan mir-laitoksen avulla. Aikaisempina aikoina useilla kyläkunnilla oli itsehallintonsa, ja heidän ainoana hallituslaitoksenaan oli mir. Novgorodin kaupunki esimerkiksi oli tasavalta ja hoiti sisäisiä ja ulkonaisia asioitaan enemmistöpäätöksillä.

Ei Boris Godunoff, ei Pietari Suuri eikä yksikään Romanoff niin yksinvaltiaita kuin olivatkin, uskaltanut suuremmassa määrin loukata kyläkuntain oikeutta hoitaa itse omia sisäisiä asioitaan. Kasakkain keskuudessa oli tämä kyläkuntain kansanvalta voimakkain ja he säilyttivät tsaarivallasta huolimatta oikeutensa hoitaa sisäisiä asioitaan aivan riippumattomina.

Myöhempinä aikoina synnytti tämä slaavilaisille kyläkunnille ominainen kansanvaltainen mieliala semstvo-laitoksen, joka vapaasti suomennettuna merkitsee maanmiesten yhdistys, jonka tehtävät nykyisen sodan alkuun saakka olivat suunnilleen samat kuin Yhdysvaltain kauntien hallintojen. Se valvoi teitten ja koulujen ylläpitoa, osti kyläkunnille siemeniä ja maanviljelyskoneita y. m. sekä kantoi verot. Semstvojen jäsenet valitsevat maanomistajat ja talonpojat

Miten mir-laitos toimii.

Jos havaitaan esimerkiksi, että Ivan Ivanovitshin sikolätti on kyläkunnalle pahennukseksi, tai että Maria Aleksandrovna ei pidä huolta lapsistaan, tai että joen yli johtava silta kaipaa korjausta, niin kylänvanhin kutsuu mir'in kokoon. Mir kokoontuu kylän kirkossa tai kunnanhuoneella.

Käytäntö on aikaisemmin useilla seuduin rajottanut oikeuden mir'in jäsenyyteen maanomistajiin ja talonpoikiin. Joissakin osissa maata muutettiinkin mir-nimitys joksikin uudemmanaikaiseksi. Mir käsitteli esilläolevaa asiaa, ja senjälkeen äänestettiin. Enemmistön mielipide tuli päätökseksi, josta ei ollut tilaisuutta vedota minnekään.

Sovietti perustuu tälle slaavilaiselle käsitykselle kansanvallasta. Tietämättöminkin talonpoika ymmärtää mitä on tällainen kansanvalta, sillä jokainen heistä on ollut todennäköisesti jossain tekemisissä mir-laitoksen kanssa. Myöhempinä aikoina tsaarin salapoliisit koettivat rajottaa mir'ien toimintaa, mutta tällä ei voitu horjuttaa venäläisen talonpojan käsitystä kyläkuntain kansanvallasta.

Kerensky käytti Yhdysvaltain hallitusta mallina.

Kun tsaarivalta kukistui nousi Venäjällä kaksi poliittista ryhmää, joilla kummallakin oli erilainen ajatus kansanvallasta, yhtä johtaen Miljukoff, Lvoff, Rodzianko ja Kerensky, toinen soviettien johtama. Yleisemmin puhuen pyrki edellinen ryhmä aikaan saamaan perustuslakikonventsioonin kautta Venäjälle samanlaisen hallituksen kuin on Yhdysvalloissa, Ranskassa tai Englannissa. Tämä nähtävästi siksi, että nämä kansanvallanmuodot olivat muualla menestyneet. Toinen ryhmä, sovietit hälusivat rakentaa kansanvallan kyläkuntain mir-laitoksen pohjalle, siten alkaen varmalta perustalta, sillä venäläinen talonpoika ja työläinen tuntee mir-laitoksen ja hänet on helppo saada ymmärtämään sen käytäntöönottamisen laajemmassakin muodossa koko maata käsittävänä hallituksena.

Ensimäisellä ryhmällä oli se vaikeus että sen piti selittää haluamaansa kansanvaltaista hallintomuotoa tuolle 180,000,000 henkeä käsittävälle epäilevälle ja taikauskoiselle kansanjoukolle. Soviettien ei tarvinnut selittää edustamaansa hallitusmuotoa, sillä venäläiseen talonpoikaan oli kyläkuntain kansanvallan alkeet juurrutettu syvälle tuhannen vuoden käytännöllä.

Soviettien hallituksen ensimäisiä tehtäviä, kukistettuaan Kerenskyn hallituksen ja astuttuaan valtaan, oli antaa täysi äänioikeus jokaiselle miehelle ja naiselle, ilman lukutaitokoetta tai ilman mitään muuta kelpoisuusehtoja. He olivat äänivaltaisia kaupungeissa ja kylissä, jos olivat asuneet kolme kuukautta paikkakunnalla. Mitään luokka- tai omaisuusrajotuksia ei ollut.

Hallintomuoto tarkotettu pysyväiseksi.

Alempana selitettyä vaalitapaa noudattaen valittiin "viides koko Venäjän soviettien kongressi" joka hyväksyi Brest-Litovskin rauhansopimuksen. Tämän vaalitavan on soviettihallitus hyväksynyt pysyväiseksi kansanvaltaiseksi hallitusmuodoksi tulevaisuudessa Venäjälle. Hallitus myöntää, että järjestelmä on kypsymätön ja uusi, ja pidättääkin itselleen oikeuden tehdä korjauksia mikäli tiidtu tarvetta ilmenee.

Koko maan käsittävien vaalien toimittamista varten kokoontuvat määrättynä päivänä kyläkuntain mir'it. Ne valitsevat komitean ("komitaat") yhdtn jäsenen kuakin sataa kyläkunnan asukasta kohden. Kaupungeissa toimitetaan nämä vaalit kussakin eri kaupunginosassa samaan tapaan kuin kyläkunnissakin. 2 000 sielua käsittävällä kyläkunnalla on täten 20-henkinen komitea, miehiä ja naisia, sillä miehillä ja naisilla on yhtäläinen oikeus virkoihin sovietti-tasavallassa. Tusinan verran eri puolueita on vaaleissa edustettuna täydellä vaalilistalla. Pienemmissä kylissä valitaan edustajat äänestyksellä ilman vaalilippua, mutta suuremmissa kylissä ja kaupungeissa käytetään vaalilippua. Viisi kylän vanhinta toimii tavallisesti vaalintarkastajina ja he julkasevat vaalien tulokset. (Jatk.)